Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea de treizeci și unu de ani de la Punerea Pietrei de Temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Este nevoie de Dumnezeu pe pământ, și toată facerea suspină după Mine, iar Eu, Domnul, vin cu șoapta Mea cu care Mă port, și vin fiindcă este scris să vin.

Și pace vouă, fiilor așezați de Mine să-Mi întâmpinați cuvântul când Mă las în norișor de slavă deasupra ca să Mă fac auzit și să-Mi puneți în carte cuvântul, o, fiilor!

Se miră și se întreabă atâtea minți despre cuvântul Meu cu care Mă las la voi ca să-l puneți pe cale și să meargă el de la margini la margini, precum este scris, și voiesc în ziua aceasta să deslușesc spre știre această taină, venirea Mea cuvânt peste pământ, fiilor.

Vă cuprind ca într-un norișor cu cuvântul puterii de sus și spun: Pace vouă, fiilor! Iată, în ziua aceasta scriem în cartea Mea cu voi treizeci și unu de ani de la ziua în care s-a pecetluit cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh grădinița cuvântului Meu și piatra de temelie a zidirii chivotului Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, așa cum Eu, Domnul, am numit pietricica cea albă din dreptul căreia să grăiesc și să-Mi descopăr izvorul cuvântului Meu la jumătatea vremii de șaptezeci de ani a tainei venirii Mele cuvânt peste pământ, și iată, peste puțină vreme scriem acest număr împlinit, a doua jumătate de vreme a săptămânii tainice, a numărului șapte, căci la Dumnezeu se socotește ca în cer, nu ca pe pământ, fiilor, și este scrisă în Scripturi această lucrare și n-are cine să deslușească pe pământ vremea Scripturilor și lucrările toate așa cum sunt scrise în ele, căci toți își văd de ale lor, nu de ale lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, nu pot să nu împlinesc iotă cu iotă tot ceea ce Duhul Sfânt a vestit că se va împlini și că se va lucra pentru toate împlinirile așa cum s-au scris și așa cum nimeni pe pământ n-a fost să citească și să vegheze și să aștepte împlinirea lor și pe Domnul, Care vine și împlinește și Se slăvește împlinind și adeverind.

O, poporul Meu mititel din vremea aceasta, port cu tine taina și lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ și ești rodul acestei călătorii prin vremea celor șaptezeci de ani de mers al lui Dumnezeu cu glasul Său între cer și pământ. La nașterea acestei lucrări Mi-am pregătit o trâmbiță ca să sun din ea și să-Mi vestesc venirea prin lucrarea cuvântului Meu, și am pregătit-o pe Verginica, copilă săracă și smerită din satul Maluri, vecin al acestui orășel, și am înconjurat-o pe ea cu harul Meu și am îmbrăcat-o cu putere de sus ca și pe ucenicii Mei în ziua coborârii Duhului Sfânt în Ierusalim ca să-i gătesc pe ei cu podoabe de sus și să Mă vestească cu Evanghelia Mea cu ei scrisă până la toate marginile, o, și așa am mers și cu Verginica și am mers douăzeci și cinci de ani și M-am vestit din loc în loc cu glasul cuvântului Meu și am luat-o apoi lângă Mine între cei din cer. Dar numaidecât Eu și ea am pregătit punte de legătură pentru mersul lui Dumnezeu pe mai departe cuvânt peste pământ și ne-am folosit de surioara ei și Mi-am legat venirea până la voi, ca apoi să vă gătesc cu credință și cu duh de ascultare ca să-Mi culegeți cuvântul cu care Mă las deasupra, să-l puneți în cartea sa așa cum Moise a așezat pe pământ glasul și mersul Meu cu poporul Israel.

Și apoi am lucrat prin profeți, și apoi prin ucenicii Mei, și duhul proorociei nu stă din lucru, pentru că nu stă Domnul din lucru, și Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, precum este scris să lucreze Domnul între oameni și să nu uite oamenii că este Dumnezeu. Iar voi sunteți scumpii Mei, căci scumpă a fost suferința acestei lucrări de cuvânt și toată apăsarea cea purtată de trâmbița Mea, prin care-Mi trâmbițam cuvântul după planul cel din Scripturi, și vuietul glasului de trâmbiță se auzea aici și departe și se apropiau cei ce auzeau, iar trâmbița Mea era luată de autorități și purtată spre cercetare și spre vreme de suferință, așa cum a fost în toate vremile viața sfinților Mei sub mâna împăraților vremii, care nu se voiau și nu se

voiesc decât pe ei mari, o, și dădeau spre prigoniri și spre suferințe mari pe purtătorii de Dumnezeu, și așa a intrat în durerile nașterii odată cu anul 1955 lucrarea cuvântului Meu și începutul ei și trâmbița prin care sunam.

În vremea Mea cu Israel n-am întrebat pe mai-marii vremii și ai templului dacă să vin pe pământ Prunc născut din mamă Fecioară, dar era scris în Scripturi să vin, o, și am venit din cer de la Tatăl să împlinesc această Scriptură și am schimbat rânduiala în Israel și am adus harul cel binefăcător peste vii și peste morți și M-am făcut Mântuitorul făpturii, Mielul Tatălui, Mielul Paștelui cel nou și vinul cel nou, că de aceea am venit, căci jertfa animalelor nu mântuia omul păcătos, și numai lui Dumnezeu Îi este această putere.

O, nu i-am întrebat pe mai-marii vremii, pe mai-marii bisericii de azi dacă să vin cuvânt pe pământ în vremea aceasta pe meleagul poporului român, dar Mi-am pregătit trâmbiță prin suferință, prin lepădare de sine, și apoi să cânt din trâmbița Mea cântecul milei Mele, și am venit și am suflat din trâmbiță ca să cânte ea prin suflarea Mea chemarea la înviere din păcat a omului, căci păcatul îi aduce omului moarte, nu viață, și îi aduce plată rușinoasă, iar Eu, Domnul, sunt cu mila Mea după om și sunt cu salvarea.

La începutul Meu cu Verginica se zămislea lucrarea cuvântului Meu și-Mi pregătea Tatăl trâmbița ca să suflu prin ea, iar dacă am început să suflu să Mi se audă cuvântul înaintea celor ce îl auzeau, au început durerile nașterii, căci am dat să-Mi culeg un popor credincios, cu care să Mă sprijin, să-Mi fie casă de venire, Betanie la care să trag cu sfinții Mei cu care Mă port între cer și pământ.

O, așa am lucrat, ca să am la cine să vin pe pământ, și au ținut aceste dureri până la ridicarea la cer a lui Verginica, o, că nu s-a găsit credincioșie până la capăt a celor ce credeau și se hrăneau din cer prin cuvânt, căci omul este slab și aplecat spre cele vremelnice și nu poate cu lepădarea de sine ca să-Mi fie apoi ucenic lucrător cu care să Mă sprijin.

O, dar Mi-am găsit o mânuță de fii și am început cu ei vremea celei de-a treia iubiri, căci la început a lucrat Tatăl și a pregătit pe Verginica, și apoi a lucrat Fiul și a grăit prin această trâmbiță, și apoi a lucrat și lucrează Duhul Sfânt și Mă aduce pe nori în cuvânt și plutește cuvântul Meu în văzduh până aici deasupra și este așezat în cartea sa și merge de la margini la margini și luminează lumea, căci Eu sunt lumina lumii și este nevoie de lumină pe pământ, și este nevoie de Dumnezeu pe pământ, fiilor.

Îmi port cu voi cuvântul, sunteți mlădițele cele noi și vin deasupra cetății cuvântului Meu și-Mi las cuvântul peste voi ca să-l puneți pe cale să meargă, fiilor, o, și vă ocrotesc cu tot cerul, cu toate puterile cerești. Și precum S-a slăvit Domnul în mijlocul lui Israel până ce am venit pe pământ născut și am stat pe pământ treizeci și trei de ani cu oamenii, o, așa Mă slăvesc acum cu atâta slavă în mijlocul poporului român și Mă fac cuvânt de facere nouă, o, fiilor, iar voi Mă sprijiniți sub crucea Mea cea de azi cu voi și-Mi dați putere să merg și să trâmbițez.

Acum treizeci și unu de ani aveam lângă voi o mânuță de fii credincioși, iar aceștia rând pe rând n-au mai sprijinit mersul Meu prin voi și s-au tras în lături întru ale lor, dar voi ați rămas. Vă mulțumesc că ați rămas cu Mine și cu cei din cer, fiilor, dar și voi să mulțumiți Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și mamei Mele Fecioara și trâmbiței Mele Verginica și sfinților toți și îngerilor toți, și puterilor cerești să le mulțumiți pentru lupta Mea cea mare și multă cu puterile întunericului, cu satana și cu îngerii lui și cu slugile lui, că am luptat, fiilor, ca să nu vă pierd, iar voi n-ați avut nici un sprijin lângă voi, ci numai lovituri și temeri, numai dureri care dădeau să vă dărâme și ca să nu mai puteți voi pentru Mine, că toți v-au slăbit, căci au dat să se folosească de voi pentru ei și ca să fiți și voi ca ei, dar voi ați stat mereu de partea Mea și de aceea n-ați fost iubiți, n-ați fost sprijiniți, fiilor, o, și de aceea nu se strâng suflete credincioase lângă voi, căci omul e ca omul, nu e ca Dumnezeu, nu vrea ca Dumnezeu. Acum însă păstrați-vă puterea cea pentru Mine și stați departe de orice apăsări,

de duh tulburător, și lăsați pe Domnul grija toată în toate și nu dați nimănui s-o poarte, o, nu, fiilor, căci omul vă trage la voile lui dacă dă să sprijinească mersul Meu cu voi.

Iată-i pe cei care n-au stat până la capăt, că au plecat rând pe rând și s-au amestecat cu oamenii lumii și au deprins lucrările lor, precum este scris de cei ce au crezut cuvintele Mele dar degrabă au uitat și n-au mai suferit sfatul Meu și au uitat pe Dumnezeu și au cârtit și au căzut robi păcatului și lumii.

Vă mângâi mereu, căci sunteți fără mângâiere, fiilor, și tot așa sunt și Eu, că Mă doare că omul nu caută cu viața cea veșnică, ci numai cu cea vremelnică, bietul de el, iar Eu Mă mângâi cu voi, Mă mângâi că am cui spune ce Mă doare, fiilor. Așa am lucrat cu trâmbița Mea, Mă mângâiam când strigam prin ea la cei păcătoși să vină spre dragostea Mea și să părăsească păcatul și suferința cea de la păcat. Prindeam glas prin trâmbița Mea și spuneam mereu: *«Nu acest trup sunt Eu, ci ea este trâmbița Mea, trâmbița cuvântului Meu».*

Când trâmbițașul își pune trâmbița la gură ca să dea glas cântecului său, trâmbița nu cântă cu glasul trâmbițașului, ci cu glasul ei, mânuit de suflarea celui ce o folosește, și nu fără de cântăreț cântă ea. Trâmbița prinde glas și sună și împarte, dar necredința celor ce tot spun că ei nu cred, aceasta înseamnă că ei nu simt, că nu-i ajută simțirea inimii, care le-ar descoperi lor minunea și înțelesul ei, și iată, necredința este cel mai pedepsitor păcat sub care stă ținut omul, și e nefericit omul pe pământ, o, fiilor.

Când cel ce cântă din trâmbiță o pune la gură ea devine slugă supusă în mâna și în slujba trâmbițașului, și așa a fost trâmbița Mea Verginica, iar când o puneam la gură ca să cânt din ea peste pământ era ea sluga Mea supusă fără de crâcnet, dar necredința celor ce așa voiesc să fie îi pedepsește pe cei ce ispitesc și îi ține departe de mântuire, și unii ca aceștia Mi-au vândut lucrarea Mea și pe trâmbița Mea și pe cei ce credeau ca și ea și și-au făcut rost de plată de prigonitori ai lui Dumnezeu și ai fiilor lui Dumnezeu, căci plata aceasta este amară și iau din ea încă din trup cei vicleni, ca să vadă cât de dureroasă este, câtă durere le pregătește necredința și prigonirea celor ce au de cale a vieții pe Hristos, calea spre cerul sfinților, casa cea veșnică a celor ce se sfințesc pentru ea și pentru Domnul, pentru vecia cu Dumnezeu a fiilor lui Dumnezeu.

Să ne uităm la ziua aceea când Eu am biruit toate piedicile și am pregătit prilejul să așez piatra de temelie ca să zidesc cu ea ieșirea la lumină a lucrării cuvântului Meu prin trâmbița Mea Verginica, și apoi prin ucenicii ei, fiilor.

Eram acum treizeci și unu de ani cu ziua de slujbă a însemnării și a pecetluirii grădiniței cuvântului Meu și a zidirii chivotului, o, fiilor. Din toți cei de atunci vă mai am pe voi, și am lângă voi pe cei ce cred acum lucrarea și împlinirea cuvântului Meu. Am avut atunci aici pe arhiereul martor din partea celor ce stau la cârma bisericii neamului român, și apoi el a fost luat de lângă voi, dar a lăsat cuvânt proorocesc că această lucrare de cuvânt va merge înainte cu și fără el, de vreme ce nu el a întocmit-o sau o întocmește, iar acest cuvânt al său este scris în cer în fața tronului slavei lui Dumnezeu, și are putere mare acest cuvânt al inimii și al gurii și al credinței lui.

O, am avut atunci la pieptul Meu pe cel ce a săpat în piatră portretul trâmbiței Mele Verginica și a fost pusă această piatră la temelia zidirii celei noi, iar pentru aceasta Eu, Domnul, Mă voi îngriji de acest fiu mărturisitor multă vreme al cuvântului Meu și al locului ales de Mine pentru lucru în cetatea aceasta pe vatra neamului român.

Am avut o mânuță de martori atunci, dar au găsit de cuviință rând pe rând să se tragă în lături, dar voi ați rămas cu Mine, fiilor, și azi vă aduc mulțumire și îndemn la rugăciune ca să vă rugați aici pentru iertarea tuturor celor care de la începutul lucrării cuvântului Meu au mers cu vorba de colo-colo cu gură largă, au trădat, au vândut, au vorbit de rău, au cârtit, au hulit, s-au tras în lături și n-au mai mers sub crucea Mea. Iar dacă am rămas acum cu voi, o, aduceți voi Domnului rugăciune miloasă pentru cei ce au îndurerat pe cei din cer și pe voi,

fiilor, căci sunt în cer cei ce au purtat durerea acestei lucrări de cuvânt, iar voi sunteți pe pământ pentru Mine și lucrăm lucrarea Tatălui, o, fiilor, și aducem Tatălui rugăciune de iertare și de înviere pentru cei ce au lovit mersul Meu prin cuvântul Meu cel de azi.

O, este nevoie de Dumnezeu pe pământ, iar câtă vreme sunt în lume prin cuvântul Meu Eu sunt lumina lumii, precum este scris, și vin cu șoapta Mea și-Mi fac cunoscut cuvântul și mângâierea cea prin el peste pământ și peste oameni și-i chem la crucea Mea.

Iar tu, neam român, întărește-te în dreapta credință și lucrează-ți izbăvirea, căci Eu, Domnul, te ocrotesc din zori și până iar în zori, că am pe vatra ta venirea Mea cuvânt peste pământ. Mergi pe calea crucii, iubește sfințenia, întoarce-te la străbunii tăi cei sfinți și urmează-le viața și pilda lor, că tu vei străluci peste popoare cu slava cuvântului Meu din mijlocul tău și vei fi lumina lumii prin comoara cea de pe vatra ta, că Eu mult te iubesc pentru alegerea ta cea dintru început și cea de la sfârșit, și iată, ești țara venirii Fiului lui Dumnezeu cuvânt peste pământ, și slava Mea este și a ta! O, pace ție, pace ție, pace ție, țara Mea cea de azi! Amin.

Și acum, pace vouă, fiilor care-Mi purtați peste pământ cuvântul! Mergeți, fiilor, mergeți înainte cu iubire de sus cu gătirea zilei sărbătorii de o sută de ani de la nașterea trâmbiței Mele Verginica și cu cartea vieții Mele cu ea, cartea sărbătorii ei în cer și pe pământ. Vă trebuie pace multă, liniște multă, și trebuie să am grijă să fie acestea cu voi, o, fiilor, și stați deoparte de apăsări și de duh tulburător, căci voi nu aveți ajutor, decât din cer, fiilor, și pace vouă, măi fiilor!

Am însemnat în carte această zi de pomenire când M-am arătat cu taina lucrării cuvântului Meu, și s-a pornit apoi furtună mare peste voi atunci, mare, fiilor, mare și de peste tot, și apoi Eu am poruncit furtunii să tacă, să se tragă înapoi, și ea a ascultat, că nu e bine să se lupte nimeni împotriva voastră și nu le este bine celor ce dau să se lupte împotrivă, și au dat să înțeleagă toți aceasta. Iar Eu stau de veghe și nu vă las de sub ocrotirea Mea și nu vă las, o, nu vă las de sub mângâierea Mea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

09/22-07-2022